

Sunnuntai 6.7.2014
Aamuseurat 08:00
Suvi Korhonen

”Onko sinulla parta?” ”Mitä tapahtuu kuoleman jälkeen?” ”Oletko tyytyväinen meihin ihmisiin?” Rippikoululeirin alkaessa minulla on tapana kysyä rippikoululaisilta, mitä he kysyisivät, jos he saisivat esittää yhden kysymyksen Jumalalle tai Jumalasta? Tämän kesän uusi kysymys oli ”Osaatko ajaa mopoautoa”?

Olen miettinyt, mikä olisi minun kysymykseni? Tällä hetkellä se kai kuuluisi: ”Missä Jumala on?” Kysyn sitä usein ja kysyn sitä käyttäen kahta erilaista äänensävyä. Ensinnäkin kysyn sitä jännittyneen innokkaana, kuin antautuen hauskaan leikkiin. Leikkiin, jossa voi tapahtua mitä riemastuttavampia käänteitä. Samalla suhtaudun leikkiin laskien sen varaan koko elämäni. Tuo äänensävy soi uteliaisuutta: Mitä Jumala on keksinyt tälle päivälle? Missä Jumala on?

Kysymyksen äänensävy voi vaihtua yllättäin. Se vaihtuu, kun näen, kuulen ja tunnen maailman epäoikeudenmukaisuuden, välinpitämättömyyden ja julmuuden. Silloin esitän kysymyksen äänellä, joka kaikuu toivottomuutta ja vihaa Jumalaa kohtaan. ”Missä Jumala on?” Kysymyksen ääni voi olla välinpitämätön ja kyyninen myös hyvyyden keskellä: ”Missä Jumala on, kun minun elämäni on varsin hyvä ilman häntäkin?”

Yhä uudelleen joudun kuitenkin vaihtamaan äänensävyä. Missä Jumala on? Tuon kysymyksen vatulointi suuntaa katseeni tarkastelemaan omaa elämääni. Siinä kysymykseni kaikuu ja minusta tuntuu, että ilman Jumalaa minun elämäni on kuin autiotalo. Kauniina ja viihtyisänäkin ilman Jumalan läsnäoloa talo jää autioksi.

Minun tuntee autiosta talosta löysi vastinparinsa taannoin ystäväni sanoista. Hän kirjoitti: ”Vain meidän elämässämme Jumala voi löytää asuinsijan maailmassa.” Me siis olemme autiotaloja ja Jumala on koditon, ellei hän asuta elämäämme. Meidän elämämme kautta Jumala voi tulla oikeudenmukaisuudeksi, rauhaksi ja anteeksiannoksi maailmaan. Ei vain sanoina, vaan ihan oikeasti ja käsinkosketeltavasti. Tällöin kysymykseni ”Missä Jumala on?” saa vielä uuden soinnin: Se muuttuu tehtäväksi.

Miksi haluan jakaa kysymykseni teidän kanssanne? Olenko löytänyt vastauksen kysymykseeni? Olen, moniakin. Löysinkö Jumalan ja herkesinkö etsimästä häntä elämästäni ja maailmasta? En tietenkään. Kysymys oli paljon suurempi kuin kaikki vastaukset.

Minusta tuntuu, että Jumala on paljon vahvemmin läsnä kysymyksissä kuin vastauksissa. Tuo ajatus tuntuu hyvältä. Nimittäin silloin, kun vastauksemme kasvavat suuremmiksi, kuin mitä kysymyksemme ovat, ne muuttuvat vaarallisiksi: Ne tekevät meistä Jumalan asiantuntijoita. Jumalan asiantuntijoina meillä näyttää olevan oikeus ja suorastaan velvollisuus takoa muiden päähän meidän vastauksemme, kuulematta ensin, mitä nuo toiset edes kysyvät. Kun suljemme korvamme toisten kysymyksiltä unohdamme, että vain sellainen kysymys, joka kumpuaa sisältä voi todella innostaa meidät etsimään vastausta. Jos kysymys Jumalasta on jonkun toisen asettama, se jää pinnalliseksi ja ulkoopituksi.

Kristillisissä piireissä usein puhutaan tärkeistä opinkohdista nimityksellä "pelastuskysymys". Minulle kysymykset neitseestäsyntymästä tai ristinkuoleman merkityksestä eivät kuitenkaan ole kovinkaan arkisia. Ennen kaikkea, ne eivät kutsu etsimään vaan panevat ahtaalle. Mitä minun nyt näistä asioista pitäisi ajatella?

Minulle kysymys "Missä Jumala on?" on pelastuskysymys. Se pelastaa minut monelta asialta. Se pelastaa minut jämähtämiseltä vain maallisiin murheisiin. Se pelastaa minut kääriytymästä vaaleanpunaiseen Jeesus-höttöön, jossa suljetaan silmät normaalilta elämältä ja maailmalta. Se ohjaa minut etsimään Jumalaa toisista ihmisistä, raamatusta, kesäillasta, virrenveisuusta. Se suuntaa katseeni tähän verta ja lihaa olevaan hetkeen ja samalla äärettömään iankaikkisuuteen. Se ohjaa minut seimen ja ristin äärelle. Ennen kaikkea se pelastaa minut yksiselitteisiltä ja tyhjentyviltä vastauksilta.

Mikä on sinun elämäsi tärkeä kysymys? Kysymys, jonka parissa pakerrat ja lepääät, vaikka tiedät, että vastausta ei tule löytymään tästä ajasta ja maailmasta? Voisiko tuo kysymys olla sinun pelastuskysymyksesi? Voisiko Jumalan asuttaa autiotalon kysymyksen muodossa? Jumala itse on se kysymys, johon hän on myös vastaus. Hän on Hyvä Kysymys.